

skibsflaaden, og omfattes af Bestemmelsen i nærværende Paragrafs Stk. 2, b).

Uanset at Militærtjeneste efter sin Art er væsensforskellig fra civilt Arbejde, navnlig saaledes at den derunder oppebaarne Betaling (Sold) ikke kan sidestilles med Civilarbejderens Løn og en egentlig Afregning begrebsmæssig er udelukket, har man dog efter Omstændighederne — herunder det Pres, der fra forskellig Side lagdes paa dem for at faa dem til at melde sig til saadan Tjeneste — ment at burde medtage de Tidsrum, hvor de Søfærende er overgaaet til Militærtjeneste, under Lovens System, idet der efter det oplyste ikke fra anden Side gøres noget for at skadesløsholde de paagældende for de økonomiske Følger. Hertil sigter Bestemmelsen i nærværende Paragrafs Stk. 2, Litra c.

Da de Søfærende, som ikke under Kri-gen har haft nogen herværende Familie, hvis Forsørgelse afgang af dem, saaledes har været uden økonomisk Føling med Dyrtiden i Danmark, medens de af dem i det fremmede oppebaarne Hyrer maa anses at have ydet dem Erstatning for den der raadende Dyrtid, vil det være ubegrundet ved Afregningen at godskrive dem de til enhver Tid gældende danske Dyrtidstillæg. En hertil sigtende Regel er derfor optaget som Stk. 3 af nærværende Paragraf. Da der udover de snævrere egentlige, retlige Forsørgelsesforhold i Praksis bestaar en Række Tilfælde af faktisk Forsørgelse, hvor det vilde kunne virke ubilligt, om slet intet Dyrtidstillæg kunde godskrives, er det for denne Gruppe af Tilfælde foreslaaet at henskyde det til Handelsministerens Afgørelse, om den paagældende i denne Henseende skal behandles som Forsørger eller som Ikke-Forsørger. Formuleringen af de faktiske Forsørgelsesforhold er hentet fra Ulykkesforsikringslovens § 39 og vil i Tvivlstilfælde blive fortolket i Overensstemmelse dermed; saaledes vil en blot Bidragsforpligtelse overfor et udenfor Ægteskab født Barn ikke kunne give Barnefaderen Stillingen af Forsørger.

Tidsrum, hvor den paagældende hverken har været tilsluttet en Sømands-Pool eller haft lønnet Beskæftigelse til Søs eller i Land, vil efter hele Afregningens Idé ikke kunne medtages, jfr. nærværende Paragrafs Stk. 5.

Da der til den fuldstændige Godtgørelse af de forudsatte danske Forhyringsvilkaar tillige hører en Godtgørelse for eventuelt opnaaet Forfremmelse, er i Stk. 7 foreslaaet en dertil sigtende rimelig Regel.

Til § 3.

Ved Afregningen vil der til Debet for den paagældende være at opføre, foruden den Hyre m. v. som han i det paagældende Tidsrum faktisk har oppebaaret i Henhold til udenlandske Ansættelsesvilkaar, den Gæld, som han eller hans paarørende har paadraget sig overfor det Offentlige i samme Tidsrum. Hertil sigter de under nærværende Paragrafs Stk. 1 opførte Poster.

Ligesom der efter Systemet, hvorefter de danske Hyrevilkaar (§ 2) stilles overfor den faktisk indtjente fremmede Hyre (§ 3, Nr. 1), i begge Relationer er tænkt paa Netto-Hyren, vil det være rimeligt kun at debitere den paagældende Nettobeløbet af de Midler, han har indtjent under Ophold i Land (det være sig i Form af Pool-Penge for den Tid, han har været tilsluttet Sømands-Pool'en, eller egentlig Arbejds-løn for Beskæftigelse i Land), idet han i dette Tidsrum har maattet sætte sig i en Ekstraudgift til Kost og Logi, en Udgift, der for alle dem, der samtidig beværede Bopæl i Danmark, er at anse som en positiv Merudgift til dobbelt Husførelse i Forhold til den Gruppe af Søfærende, der under Besættelsestiden forblev i hjemlig Fart, og derfor efter Lovforslagets Princip maa godskrives ham. Efter foreliggende Oplysninger om Leveomkostningerne i England under den heromhandlede Periode kan Beløbet ansættes til £ 2-10-0 pr. Uge, og det er derfor i nærværende Paragrafs 2. Stykke foreslaaet, at de nævnte Lønningsbeløb alene skal debiteres med deres Nettobeløb, d. v. s. med det Beløb, hvormed de maatte overstige den beregnede Modværdi i danske Kroner af £ 2-10-0 eller 49 Kr. pr. Uge.

Til § 4.

Ved Reguleringen af den Saldo, der fremkommer som Resultat af den endelige Afregning, opstaar der visse særlige Spørgsmaal under Hensyn til Mellemværendets Karakter og Formaalet med de foreslaaede Lovforskrifter.

Saafermt Saldoen er i den Søfarendes Favør, opstaar der intet særligt Spørgsmaal, idet Beløbet vil være at anvise ham af Statskassen; dog er det fundet naturligt at foreskrive, at Beløbet i de sjældnere Tilfælde, hvor det maatte være af en vis betydeligere Størrelse, af saavel samfundsmæssige Hensyn som af Hensyn til Sømanden selv kan udbetales i Rater over en Aarrække.

Saafermt Debetsiden er større end Kreditsiden, opstaar der Spørgsmaal om Sømandens Pligt til at indbetale Saldoens Beløb til Statskassen. Hvis Saldobeløbet er